

ZPRAVODAJ SK KESL RYU

SK KESL RYU SHOTOKAN & SAISHOKIDO - www.sk-kesl-ryu.cz - tel.: 777940769 - E-mail: sk-kesl-ryu@seznam.cz, kesl.karel@cabk.cz

MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY ČABK

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ BODY:

- ...a to je mé přání krásného prožití Vánočních svátků v klidu a pohodě s nějakými třeba i malými hezkými dárky, a do Nového roku chuť, sílu a dostatečnou zarputilost ve zdolávání vrcholu zvaného dokonalost, větší vnímání duševních pokladů a radosti z maličkostí běžného dne a materiální myšlení omezit na minimum.

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ:

NP ČSKE SICE DLOUHOU, ALE DOBROU SOUTĚŽÍ... 2

TABULE CTI NAŠEHO SK... 2

POSLEDNÍ KONTROLA NEVYUŽITA... 3

TRÉNINKOVÁ DOCHÁZKA... 3

NEJLEPŠÍ KARATEKA NEJEN VIZITKOU KLUBU... 4

MČR ČSKE S MINIMÁLNÍ ÚČASTÍ, MAXIMÁLNĚ... 5

MOJE CESTA BOJOVÝM UMĚNÍM... 6

17.11.2013 proběhlo již 5. Mistrovství republiky České asociace budo karate. Samotná účast takřka 150 závodníků demonstrovala čím dál větší zájem o tuto asociaci a potěšitelné bylo že z našeho klubu se zúčastni-

lo 32 karatekū, a i díky zisku 20 medailí našich borců se náš SK umístil v čele z hlediska úspěšnosti na tomto MČR. I když ještě tentokrát proběhl turnaj v komornějším prostředí ZŠ Zárubova, díky již profesionální pořadatelské službě proběhl kvalitně a dynamicky ke spokojenosti závodníků, rozhodčích i diváků. Potěšitelná byla návštěva starosty městské části Prahy 12 a jeho zástupců. Velké dí-

ky patří jako vždy celé rodině Linkeových Tomáši Kumpoštovi, Hance, Šárce, Kačce, prezidentovi ČABK Lucce Papíkové a ostatním, kteří pomáhali a jejichž jména by zaplnila celý článek. Ale k samotným výsled-

kům. Protože nikdy nemůže být spokojenost stoprocentní i titulů by sensei rád viděl více, ale u některých karatekū jde výkonnostní vzestup stále pomalu, ale z druhé strany nemůžeme chtít základy od těch, jejichž tréninková morálka ve smyslu odtrenovaných hodin je nedostatečná. Titul mistra ČR získal v kumite Tomáš Reich a bylo skvělé, že i přes svoje momentální pracovní vytí-

žení si uvědomuje důležitost startu těch nejlepších na této soutěži. Dále titul získal Petr Mičic v kata, Libor Podroužek v kumite a ještě přidal stříbro v kata, Jáchym Hořák zlepšeným výkonem zlato v kata a bronz v kumite, dále Anežka Kotěrová v seniorkách a sběr titulů zachraňovali masters Kateřina Neufingerová, Petr Němeček a Karel Kestl. Stříbro vybojovala Hanka Vašíčková, Anežka Kitzlerová, Hubková Šárka a Janoušová Nikola v kata. I bronzové medaile měly svoji váhu na tomto MČR a za sloužili se o ně v kátech Kamil Al Otri, Jakub Slanař, Hubková Erika, Beránek Martin a Milan Chroustovský. Stejný kov přidali v kumite Jakub Slanař a Erika Hubková. Všem rozhodně velká gratulace a díky za pochopení smyslu a myšlenky zakladatelů ČABK. Škoda jen že se nezúčastnili ještě ve větším množství naši borci, hlavně ti nižší STV pro které jsou tyto soutěže dalším hlavním motivačním článkem k trénování, a navíc ještě na soutěži, kterou mají doslova za „barákem“. Ještě jednou díky všem, kteří přišli brzy ráno a jejichž pomocí proběhlo vše na 1!

VÁNOČNÍ CENA V MLADÉ BOLESLAVI BEZ PŘEHNANÉHO OPTIMISMU

Již 20. ročník tradiční soutěže Vánoční ceny pro mládež byla částečně i odrazem jednak určitého nezájmu našich závodníků i o soutěže které jsou pro nižší STV, jsou blízko a jednak že náš SK reprezentují stále ti samí borci a tak díky jim a jejich

rodičům za obětavost. Jedinou zlatou medailí si odnesla, jako poslední dobou skoro vždy Zuzka Augustinová, medailovou stálíci je i Libor Podroužek, který svou všestranností navazuje na úspěšnou cestu J. Pilmanna a vybojoval stříbro v kata a 3.

místo v kumite. Medailovou sbírku ještě bronzem doplnili v kata Jakub Slanař a Polanová Kayka. Dobré umístění ještě v podobě 5. místa vybojoval Petr Mičic a to bylo vše. Tak že ještě jednou velká gratulace za super reprezentaci všem

NP ČSKE SICE DLOUHOU, ALE DOBROU SOUTĚŽÍ S PĚKNÝMI CENAMI

Národní pohár pořádaný po dlouhé době v Praze si vzalo tentokrát pod patronát vedení ČSKe s přispěním ČUBU a bylo to znát na celém průběhu soutěže, která se sice protáhla, ale probíhala na profesionální úrovni a díky některým speciálním cenám pro nejlepší sponzorem Třetího řádu koruny a meče... nalákalo do haly v Průhonicích přes 400 závodníků. Tentokrát 12 karatek z našeho SK reprezentovalo svůj klub mezi kvalitní konkurencí a potěšitelné bylo, že se neztratili. Hned tři zlaté medaile se podařily a to Zuzce AUGUSTINOVÉ, která musela cestou na první příčku porazit všechny své momentální konkurentky v ČR. Dalším byl Matěj ŘÍHA a lze jen doufat, že až jednou prohraje, tak se to na něm nijak nepodepíše, protože jednak výkonem převyšuje všech

ny ostatní a jednak se těžce pamatuje, kdy naposled odešel Matěj s jinou medailí než zlatou. Třetí 1. místo získal Libor PO- DROUŽEK, naše jediná momentální naděje v kumite pro přísnější hodnocení. Všeestrannost demonstrovala Kay POLANOVÁ a získala dvě stříbrné medaile jak v kata, tak v kumite. Stejnou všeestranností se může pyšnit i Libor Podroužek, který ke své zlaté medaili z kumite přidal ještě stříbro v kata. V kumite se ještě dařilo Jakubovi SLANÁŘOVI, který vybojoval další stříbro a bronzovou medaili poslední dobou pravidelný sběrač medailí ještě přidal Jáchym HORÁK. I přes to, že jsme byli kdysi zvyklí na větší nůši medaili a umístění, v takovéto konkurenci každé umístění dobré a tak velká gratulace všem, jako vždy i poděkování rodičům za vytrvalost na soutěži takřka

do 21:00 hod. Nezbyvá než opět připomenout, že pokud je karate bráno jako zájmový kroužek, je k ničemu, bez logiky a následně motivace k dalšímu posunu. Karate, ať ho bereme tradiční cestou, nebo sportovní, vždy nám srovnání s konkurencí dává odpověď, zdali jdeme správnou cestou, protože bojové umění bez konfrontace se stává pouze hrou na bojovníka.

NA MČR ČABK PŘÍTOMNO KOMPLETNÍ VEDENÍ ZASTUPITELSTVA PRAHY 12

TABULE CTI NAŠEHO SK ZA ROK 2013 ANEB...BEZ VÁS BY TO NEŠLO

Všechny neolympijské sporty se dnes větší potýkají nezájmem sponzorů a tím jejich finanční těžkostí nevznikají špatným hospodařením, ale skutečností, že se navracíme do dob minulých, ještě před lepším dotováním sportu prostřednictvím sazky. Sporty i když provozovány na vyšší úrovni a následně i reprezentující náš stát, se rozdělují na ty, které jsou a budou nadále na výsluní a na ty, které jsou a zůstanou i nadále Popelkou, ať má představy kdokoli, jakékoliv. Když je něco na první pohled špatně, snažíme se hledat vždy pozitivu. V našem případě pozitivu vycházejí ze skutečnosti, čím méně peněz, tím méně „leváren“, podvodů a neetických jednání, a jako druhá věc, náklady na nekomerční sporty budou vždy nesrovnatelně nižší, než ty „na výsluní“. Druhé velké pozitivum je, že investice vložené do budoucího „velkého“ hokejisty, tenisty, cyklisty apod. jak již bylo řečeno, jsou proti karate nesrovnatelné a vidina si někdy v životě vyzkoušet půdu MČR, ME či MS je naprosto minimální. Takže z hlediska rodičů a potencionálně budoucích úspěšných karatek je na místě spíše spokojenost a z hle-

diska trenérů to musí být bráno jako posláni, protože karate ještě nikdy nikoho neuživilo. Jak by řekl klasik, takto rozvláčně se dostávám k meritu věci. Každá pomoc kohokoliv, jakkoliv a v jakémkoliv smyslu, je pro náš SK nezbytná a jsme za ní náležitě vděční o to víc, že hlavně ti mladší si neuvědomují, jaký nadstandardní servis dostávají od svých rodičů a většinu toho, že se jim někdo věnuje a směřuje je pro lepší osobní život a orientaci v něm, berou jako samozřejmost bez nutnosti větších důků. Pochopitelně pokud by na tabuli cti našeho SK měli být všichni, kdo se zasloužili o pomoc při pořádání soutěží apod., bylo by to na půl zpravodaje a i když vycházíme ze skutečnosti, že pro svůj klub by z morálního hlediska měl každý jeho člen mít chuť, čas a potřebu něco udělat, i tak všem, kteří to tak chápou patří velký dík. Rozhodně velký dík patří Kamilovi Al Otrimu, členovi našeho SK, který přispěl nezištně nemalou finanční částkou jak na letní camp 2013, tak i na ceny do soutěží. Dalším velkým sponzorem našeho SK jsou manželé Kundrtovi, rodiče našeho nadějněho karateky Pepy, kteří na letní camp přispěli sladkostmi na ceny, a

kopcem kvalitních buřtů hned pro dva táboráky. Dalším štedrým sponzorem je Martin Moser, taktéž dlouholetý člen našeho SK, a i on finanční částkou podpořil jak camp, tak dotaci na chod oddílu. Rozhodně na tabuli patří i Josef Kučera, otec taktéž našeho nadějněho karateky Matěje, který nezištně byl vždy k dispozici ohledně odvozu tatami a materiálu na camp, či soutěže. Svým finančním dílem přispěl i Tomáš Mann, člen našeho SK, nebo Petra Pilařová a další, kteří svými menšími či většími dárky na ceny do soutěží a campů přispěli. Doslova „rodinným střídáním“ pro náš SK jsou manželé Linkeovi, kteří jsou duší každé soutěže pořádané SK, Hanka Vašíčková, bez které si nelze představit jakoukoliv akci našeho SK a kde se pravidelně prezentuje minimálně ve třech a více funkcích, a dále Šárka Hubková, Kačka Neufingerová, Lucka Papíková a další, které se nejen prezentují jako pomocnice, ale pravidelně zajišťují catering na všech možných akcích. Pochopitelně zde uvedeným i všem těm, kteří pomáhali vedení našeho SK jakoukoliv formou velký dík za to, že společným úsilím se nám daří dělat velké věci, které se promítnou dnes a nebo až za několik let. DÍKY!!!!!! Omlouvám se že více fotek nemáme, ale příště se polepšíme, aby galerie našich podporovatelů byla naprosto kompletní, protože jak bylo již řečeno, hlavně díky jim to šlape...

POSLEDNÍ KONTROLU PŘED MČR ČSKE NEVYUŽILI ZDALEKA VŠICHNI

Jako v každém sportu využívají sportovci těsně před vyvrcholením sezony každou možnost o konfrontaci a i psychické vyrovnanosti, u našich borců to platí jen částečně. Soutěže týden před MČR byli pořadatelé nabídnuty hned dvě a sice Vánoční pohár všech kategorií v Chodově u Karlových Varů a pouze kata na MČR FSKA v České Lípě. Na Vánoční pohár vycestovali pouze dva naši závodníci, mělo jich být více, ale zákeřná chřipková choroba zařadovála. Ale i tak dá se říci takřka stoprocentní úspěšnost a sice v kata ženy Hanka

Vašíčková zvítězila a Petr Němeček v kategorii masters stříbro. Na MČR FSKA dorazili alespoň někteří, jichž se týká MČR ČSKe, a ani zde se medailově nevyšlo na prázdnou i když oproti těm, kteří trénují seriózně se dá mluvit o ústupu z minulé slávy. Tato souťaž byla jako vždy výhradně pro kata a slušné umístění ve smyslu stříbrné medaile se povedl Nikole Janoušové a stejný kov se povedl vybojovat i borcům v kategorii masters a sice Šárce Hubkové a Chroustovské-

mu Milanovi. Třetí místa ještě přidali Jonáš Sanislo a Erika Hubková. Nezbyvá než doufat že všichni nominovaní jsou v tak skvělé formě, že žádné soutěže navíc nepotřebují a pravdou je, že karate stále zůstává snad jediným sportem, kde můžou startovat na MČR ti, kteří to berou jako zájmový kroužek. Bohužel výkony i přes občasné medailové zisky, tomu odpovídají. Všem však díky za reprezentaci SK a opět i jejich rodičům za obětavost.

TRÉNINKOVÁ DOCHÁZKA JAKO VŽDY ODRAZ TOHO, CO JE MOŽNÉ OČEKÁVAT

Další rozvláčné články s vysvětlováním, že tréninková docházka je základem v jakémkoliv sportu a že od ní se odráží vzestup a plnění si vlastních představ o tom, kam chce až dojít, případně dosáhnout met nejvyšších jsou již asi zbytečné, protože tomu, komu je to srozumitelné, netřeba cokoliv připomínat a kdo se vymlouvá či omlouvá, tam je to zbytečné. Nadále často dostávám otázky typu: "Už můžu dělat zkoušky? Kdy budou už konečně zkoušky? Kdy ten náš bude dělat zkoušky? Proč už je nedělá? apod. Moje odpověď je vždy stejná. Zkoušky v našem SK můžou být třeba každý den, ale musí být v první řadě ten, koho je možné vyzkoušet bez pocitu, že udělením vyšších STV supluje Ježíška. Někdy slyším ty, kteří zatím nepocítili pocit tvrdé práce: "Jo ti v kategorii masters, ty se máš. Je jich tam pět a půl, to se potom sbírají medaile." Neuvědomují si, že ti, kteří dneska reprezentují svůj klub a patří do kategorie o kousek dříve narozených potřebují o mnoho více úsilí, bojovnosti, překonávání různých zdravotních potíží včetně běžných starostí a práce, o kterých věčně vyčerpaní mládežníci, mající servis v rodině nemají ani potuchy. Vyhlašování docházky prakticky nemuselo být, protože každý ví kolik času pro to být lepším obětuje a tím i odpověď proč nejsem lepší se dá snadno vydedukovat. A tak sledování docház-

ky je pro ty, nebo jejich rodiče, kteří stále hledají odpověď proč medaile nepřicházejí a výkon se neposouvá vzhůru. Nejedná se ani o výtku protože jasno si musí udělat každý sám, a může jít i dlouhodobě nemocné, kteří to při nejlepší vůli nemůžou ovlivnit. Jak to tedy s docházkou je? Nechtěl jsem se pouštět na tak tenkou půdu, a hodnotit docházku za celý rok, aby to pro většinu nebyl moc velký šok a tak u všech pouze od září 2013 po dnešní den. Pro A, B, C jsou povinné tréninky PO, ÚT, ST, za čtvrtek je možný trénink navíc, taktéž kdo absolvuje tréninky PO a ST od 17 do 20

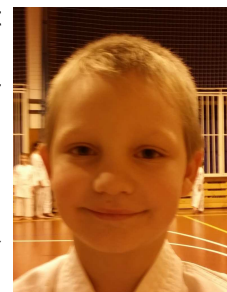

mají trénink k dobru. Docházka je vedena ze sledovaných tréninků, to znamená z absolutní většiny, ale nemuší být úplně ze všech. V oddíle „A“ kraluje jako již několik let **Hanka Vašíčková**, protože ta si může vzít i týden dovolené a pořád má tréninky navíc, protože je na karate prakticky pořád. V „A“ to bylo 48 sledovaných tréninků a Hanka +22 tréninků. Jediný kdo jí může vzdáleně konkurovat je Kamil Al Otri +2 a Jindra Pilmann se stoprocentní docházkou, stejně jako Zuzka Augustinová. Rekordmany z opačné strany jsou tentokrát T. Reich – 44, Š. Šafránek – 43,

K. Doležel, -41, M. Gawlik, -34, K. Gawliková, -33, P. Matějovský – 25 atd. V odvětvu „B“ bylo sledovaných 41 tréninků a absolutním docházkovým králem se stal **Jáchym Hořák** +25 tréninků a jen chloupěk se k němu přiblížil J. Sanislo +1, jinak slušná bída! Smutnými rekordmany tady jsou M. Kazlou –9, D. +F. Kadrmazová –37, D. Kazlou –36, Schuster J. –33, D. Žák –33, Sládek D. –32, Piskáček T. –32, Pilařová K. –31, Varga J. –31 atd. O těch co mají pouze polovinu docházky je zbytečné psát, protože jich je většina! V oddílu „D“ bylo sledovaných 22 tréninků a absolutním docházkovým králem se 100% účastí se stal **Ondřej Čermák**. Těsně mu na paty šlapali Flosmanovi Petr i Jakub –1, B. Kis –3, stejně tak D. Tománek, N. Černá a K. Cihlář. Nejhorší V. Bach –19, S. Mc Guinness –15, A. Kameniková –13, O. Dobřanský –12, a –10 K. Marečková, V. Šíma a V. Šťastná. A

tak nezbyvá než věřit že i rodiče pomůžou, aby se nám dilo dále podle představ a i tréninkovou motivaci získávali pravidelnou docházkou a tím i úměrné zvyšování výkonnosti.

AKCE S NOVÝM ROKEM 2014 PREFEROVÁNY NAŠÍM SK:

11.1.2014 VC TRUTNOVA Trutnov - pro oficiální kategorie WKF, mimo masters

19.1.2014 VI. KESL CUP Praha - pro všechny věkové kategorie, STV a federace či asociace, pravidla ve smyslu ČABK-WUKF

25.1.2014 I. KOLO NP Seniorů ? - postupová soutěž ČSKe

8.2.2014 SEMINÁŘ KATA Praha - příprava na MČR ČSKe, ME WUKF a další soutěže

15.2.2014 II. KOLO NP seniorů ? - postupová soutěž ČSKe

22.2-1.3.2014 ZIMNÍ CAMP SK Kest ryu - bez omezení věku a STV

8.3.2014 I. KOLO NP mládeže ? - postupová soutěž ČSKe

NEJLEPŠÍ KARATEKA JE NEJEN VIZITKOU NAŠEHO KLUBU KESL RYU

Nevím jestli vůbec nějaký klub v republice vede docházku svých členů, nebo tabulku nejlepších, nikoliv závodníků, ale karatek. Určitá náročnost na čas vedení těchto tabulek pochopitelně nepřináší klubu ani jeho vedení žádný užitek, nebo zisk, ale je vedený jako osobní kontrola každého karateky, zdali nejen výkonnostně, ale především morálními vlastnostmi, obětavostí, pochopení klubové příslušnosti a dalšími kladnými vlastnostmi oproti dnešním „in-borcům, demonstruje svůj především osobní výjimečnost. Bohužel většina našich karateků buď do tabulky vůbec nezasáhne a nebo zbytečně ztratí body špatnou docházkou, neúčastí na všech nebo většině soutěží, akcí SK atd. A za co je možné body získat? Především za reprezentaci oddílu, ať na soutěžích, campech, exhibicích, nominací a účast na mezinárodních soutěžích, nominací na republiku, reprezentací a umístění na ME a MS všech federací a asociací. Dále se udělují body za pomoc při soutěžích, příkladnou aktivitu při trénincích, dobrou docházku, za zkoušky na vyšší STV a další aktivitu pro svůj klub. Bohužel Praha nepatří k těm místům, kdy vedení obce či velké firmy v ní si považují medailové zisky sportovců v libovolných sportovních odvětvích a tak samotné úspěchy jednotlivých sportovců našeho SK jsou jediné důležité pro dobré jméno SK a jeho členů. Jak by řekl klasik: „Vaše radost, naše radost“.

Všem tedy těm, kteří se do tabulky cti našeho SK dostali velká gratulace za to že jste dobří nejen v osobním životě, ale i v karate a pro svůj klub se dokážete nezištně realizovat. Těm nejlepším ještě ke gratulaci velký dík za to, že námahu a obětavost vedení klubu vracíte nezištnou aktivitou pro

svůj klub a vlastním přičiněním s snažíte přinášet nejen sobě, ale i ostatním. V tom je myslím hlavní podstata opravdového a užitečného lidského žití. V mužích je asi největší překvapení vítězství a titul nejlepšího karateky **Jáchyma Hořáka**. „Zlý jazykové“ můžou poukazovat na skutečnost, že ve své váze kde získal dost medailů nebyla konkurence až tak vysoká, ale to už patří ke sportovnímu štěstí a pokud se ostatní závodníci nedostaví, není

co řešit. Svou pomocí, docházkou a chutí být co nejlepší nasbíral další plusové body a titul je tedy na místě. S Petrem Němečkem si zafinišoval **Libor Podroužek**, který zásoboval náš SK cennými medailami po celý rok, včetně MČR 2013

a kde mohl jediné ztrácet bylo na některých akcích SK. Na skvělém třetím místě skončil **Petr Němeček**, který nejen že byl pravidelným medailovým dodavatelem v kategorii masters, včetně ME WUKF, ale realizoval se na

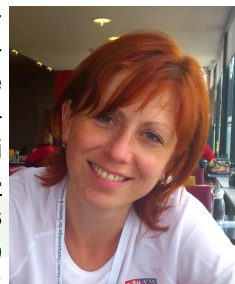
většině akcí pro SK. Mezi dámmi napínává přetahovaná nakonec skončila pro **Hanku Vašíčkovou** a nutno říci že po zásluze jí patří již několikátý titul nejlepšího karateky za rok 2013. Obětavostí pro svůj klub je dlouholetým příkladem

pro všechny, medailový přínos ze soutěží, tréninky začátečníků, aktivita při všech akcích našeho SK je jen minimální součet všeho, co nejen pro svůj klub, ale i pro ostatní Hanka dělá. Na

stříbrné příčce pouze o pověstný chloupek skončila **Katka Neufingerová**. Její medailový přínos SK jako mistryně České republiky masters, mimořádný úspěch v podobě bronzu na ME WSKU i ME IKU a ani ona nevynechala pomoc na

žádné z akcí SK včetně campů atd. Třetí místo patří **Zuzce Augustinové**, jejíž reprezentace doma i v zahraničí byla v letošním roce vynikající a její umístění většinou na stupních nejvyšších to jen potvrzovalo a tím by se dalo říci soutěžní jedničkou našeho SK 2013. Škoda jen že někteří ti hodně dobří opustili své pozice z loňského roku či začátku letošního, je hodně i těch, kteří nějaký ten bodík sice urvali ale hned ho ztratili špatnou docházkou. Rozhodně by

některým karatekům prospělo nemyslet jen na sebe, ale najít v sobě trošku zdravého patriotismu ke svému SK „jakousi tabulku“ brát jako osobní ohodnocení pro osobní budoucnost. A tak ještě jednou všem nejlepším ještě jednou gratulace a dík nejen za skvělou reprezentaci našeho SK, ale i respekt za to, že jdou a neopouští správnou cestu opravdového karateky i když začne být vnější svět složitější, těžší a náročnější, protože od toho ne-

zapomínají kde mají také svůj „domov“ bojovníků. Karate má me aby nás naučilo překonávat překážky a přinášelo odpovědnost a přátelství. Krásné Vánoční svátky hlavně vám z tabulky V.I.P a aby vás bylo v roce 2014 více.

OPRAVDOVÉ KARATE NEMÁ VĚKOVÉ LIMITY ANEB NOVÝ MISTŘI NAŠEHO SK

WKF všemi možnými i nemožnými prostředky svým rádobou sportovním pojetím likviduje všechny odkazy starých mistrů a obhajovat dnešní karate jako bojové umění je čím dál složitější a těžší. My kdo se nevzdáváme a snažíme se neustále preferovat odkazy starých mistrů tzn. nejen pouze cvičit, ale přemýšlet a jednat jako opravdoví bojovníci, řídící se morálními zásadami a láskou k bojovému umění, si posléze můžeme říkat mistři, protože jen uvnitř sebe poznáme, zdali je tento titul oprávněný a na místě. Protože však jed-

nou z vlastností samuraje je skromnost a pokora, je třeba mít svého senseie, kterému naprosto důvěřujete a jen on, pokud nastane čas je schopen určit, zdali je možné, nebo vhodné mistrovský STV udělit. Nový mistři našeho SK jsou v převaze ti, kteří patří do kategorie masters a já, jako jejich sensei jsem oprávněně hrdý, že jsem mohl mistrovský stv udělit těm, kteří svojí dosavadní cestou životem i cestou bojovníka dokázali že titul mistra karate jim právem náleží a je zárukou že nezradí ani myšlenku karate ani svého

senseie. Velká gratulace novým mistrům našeho SK: **Petr Němeček, seipai 2.Dan, Kateřina Neufingerová 1.Dan, Kamil Al Otri 1.Dan, Šárka Hubková 1.Dan, Martin Moser 1.Dan, Petr Konfršt 1.Dan**. Přání novým mistrům od senseie: „Ať vám karate a bojové umění nadále přináší radost, odvalu a bojového ducha ve všech konáních, ať je tím kladným únikem ze starostí běžného života a stálý přísun morálně silných a opravdových kamarádů. Vítejte ve světě karate V.I.P!“

NA MČR ČSKE S MINIMÁLNÍ ÚČASTÍ, MAXIMÁLNĚ ÚSPĚŠNĚ

Pořádání v zimě MČR mládeže v Havířově nedává zrovna optimální vizitku ČSKe, ale moravské tlaky vedení jsou již dané delší dobu a tak netřeba dalších komentářů. Pod vedením obětavých koučů Ivči Keslové a Hanky Vašíčkové se většina našich nominovaných rozjela do koutů naší republiky k poslední soutěži tohoto roku a sice mistrovství republiky ČSKe. Soutěž byla jako vždy rozdělena na dva dny a tak první den jsme v žácích měli pouze jedno železko v ohni a sice **Matěje ŘÍHU**. Jako celý rok nepřerušil ani tentokrát Matěj svojí dlouhou nepřerušovanou řadu vítězství a pro náš SK vybojoval první titul mistra ČR. To bylo pro první den vše a tak nějak to odráží stav našich momentálních mladších i starších žáků nejen v našem SK, ale celé Praze. Ještě že máme Matěje! Druhý den byly na programu starší kategorie a sice dorostenci a junioři. Zde se naše železka v ohni přece jenom rozmnožila a tak

bylo jen otázkou, zdali svoje snažení a následné dílčí úspěchy prodají i na tomto MČR. První velkou radostí byla, a dalo by se říci: „Poslední skoro jako vždy“ **Zuzka Augustinová**, která opět nezaváhala a skvělým výkonem nedala svým soupeřkám šanci a druhý titul mistra ČR pro náš klub na světě. Ale to nebylo zdaleka vše. Po určité stagnaci náš nadějný tým kata juniorek

Zuzka Augustinová, Kay Polanová a Nikola Janoušová obhájil loňský titul mistra republiky. Druhá jmenovaná **Kayka POLANOVÁ**

však neřekla své poslední slovo. V katech kategorie juniorek vybojovala skvělou stříbrnou medaili a v kumite dokonce titul mistryne republiky. Svojí medailovou smrští trošku napodobila Jindru Pilmanna v seniorech. V juniorech stejnou všestrannost ukázal i **Libor PODROUŽEK**. Konečně se mu podařilo opět medailově prorazit na „velké“ soutěži v kata a v nabitě konkurenci získal skvělou bronzovou medaili. V kumite jen potvrdil že je zatím

jediná opravdová naděje našeho SK v „litém boji“ a své srdce bojovníka potvrdil zlatou medailí pro nejlepšího na tomto MČR. Když ještě neméně bojovně vybaven Jakub Slanař získal i zde velmi cennou bronzovou medaili v dorostu byl úspěch završen. Díky těmto skvělým medailovým výsledkům náš SK skončil ze všech takřka 50 klubů ČR na 2. místě!!! I v žácích jsme díky jediné záchraně našeho SK Matějovi Říhovi úplně nepropadli a skončili na velmi dobrém 12. místě. Pověstnou třešničkou na dortu je skutečnost, že s tímto

rokem 2013 se na žebříčku nejúspěšnějších karatistů kata ze všech kategorií loučí na prvním místě Matěj Říha a na druhém místě Zuzka Augustinová, jak jinak než oba z SK Kessler. Nezbývá než pogratulovat všem úspěšným a poděkovat za skvělou reprezentaci SK, včetně díky koučům našeho SK a obětavým rodičům.

TŘETÍ ŘAD KORUNY A MEČE KRÁLE ŽELEZNÉHO A ZLATÉHO

Na pokračování: Jsme Český národ, jsme Slované. Řád vznikl na základě narovnání středoevropských dějin. Není pochyby, že České země jsou umístěny ve středu Evropy a jako takové se vždy podílely na uspořádání moci a rozdělení panství. Mělo to být uspořádání spravedlivé a pevné. Pod korouhví Českého krále se řadily šiky českých válečníků, německých rytířů, polských bojovníků, rakouských knížat, a všichni si byli rovni v boji i v životě. Bohužel, po neblahém zásahu moci světské skončila smrtí jednoho z největších mocnářů a válečníků jedna z největších nadějí Evropy na mocné uspořádání. Potomek českých, německých, uherských, chorvatských králů a byzantského císaře umírá v marném boji proti zradě svého německého léna, které nelegálně, oproti jeho nároku z krve německé královské, zvolilo císaře z řad hraběcího rodu Habsburků. Touto osobou byl Přemysl Otakar II, král železný a zlatý. Vládl svému lidu železnou rukou a zároveň jeho vláda byla progresivní a moderní na svou dobu. Pozvedl manuální a ekonomick-

kou schopnost obyvatelstva a zároveň jim zajistil pevně stanovené právo. Zemi dal rozvoj a jim založená nová města, svou životaschopnost dokazují dodnes. Šlechtě zajistil pevné postavení v zemi a urovnal její rozhádanou a neuspořádanou žádost po královské moci, která jí nepříslušela. Za jeho vlády země jím spravovaná nikdy nezažily ekonomický propad. Pro svoji budoucí říši Římskou válečnou rukou zajišťoval nové území a pod svou vládu přivedl nové národy. Úctu pro svůj lid a hrdost dobil na poli válečném, kde dokazoval nejen válečnické umění svých vojsk, zvláště své obrněné jízdy, ale i osobní statečnost. To se mu stává osudné. Věděl, že nemůže ustoupit a ani prohrát poslední bitvu. Jeho královská krev nedovolila, aby se podrobil nespravedlivému rozhodnutí. Netušil však, že bojuje proti novému řádu, který se neštítí úderu do zad protivníka, byl příliš čestný a rytíř tělem i duchem, aby toto pochopil. Proto prohrál a ztratil i život. Pro nás, jeho následovníky, zůstává majákem z minulosti, který svítí na cestu budoucnosti. Je jeden z nejvýznamnějších mužů české vlády

noucí krve, byl to válečník, který ztělesňoval nezkrotnou povahu Českého národa. Musel být zničen. Důkazem je fakt, že přes silné podvědomí lidu Evropy o jeho osobě je neustále jeho hodnota snižována a před něj jsou stavěni jiní mužové, kteří byt slavní, nedosahují jeho schopností a urozenosti. Proto si náš lid dodnes podvědomě uchovává vzpomínku na něj v podobě svého státního znaku a symbolu. Český dvouocasý lev a Moravská orlice, kromě jiných symbolů, jsou znakem Přemysla Otakara II, krále železného a zlatého. V tom, že jsme si tyto symboly ponechali dodnes, je vyjádřená podvědomá touha po návratu jeho vlády. Tato touha, jako silný duch krále, se přenáší přes propast věků a je nezničitelná. Nastal spravedlivý čas, kdy je potřeba jeho osobu a jeho myšlenky na státní spravedlnost, pozvednout na spravedlivou úroveň. Vždyť naše země dokazuje, jak neschopné jsou současné vlády dosáhnout spravedlivého vládnutí. Současnost je v minulosti... **Pokračování přístě...**

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ „MOJE CESTA BOJOVÝM UMĚNÍM“

11 pokračování...zpr. 4/2013 Lehce po půl-noci již nohy vypovídaly službu a tak cesta zpět byla doslova hororem. Iva i Andy ve velkém stylu udělaly zkoušky na 4. Kyu a na závěr tohoto dynamického soustředění jako obvykle exhibice pro veřejnost. Netušil jsem ale (na foto ten za mnou a úplně vlevo) co si na mě obecní žertěři Čoudek a Pětník připravili. Po mé oslnivé přerážecí ukázce, kdy střech-ních tašek v celku nepřežil kamion, našli si dvě polorozpadlé cihly a s patřičným divadlem jako nositelé 7. kyu přerazili. Protože šéf musel být vždy nejlepší, náležitě vyprovokován neváhal ani vteřinu. Dvě normální cihly v mém duševním rozpoložení nemohly odolat. A tak padl nový rekord mého tamešivari a tím jsem opustil myšlenku na absolutní likvidaci mých žáků při zjištění skutečnosti, jak to s jejich přerážením bylo. Bez soutěže kata ani závěr soustředění nemohl být. A jako takřka vždy poslední dobou, první Iva a v mužích Jirka Kmoch. Na dalším školení v Plzni na rozhodčího 2. třídy potkávám nestora a legendu slovenského karate Františka Šebeje, nesmírně zajímavý člověk, s širokou škálou zkušeností, a tím pro mě velký přínos do další trenérské i soutěžní činnosti. Po absolvování testu čítajícího sto otázek se stávám rozhodčím 2. třídy. Jelikož se hovoří o alternativě zkoušek na STV Dan při podzimním školení trenérů, neponechávám nic náhodě a dříve každý den. Buď cvičím, nebo se učím a do toho dipl. práce na závěrečné zkoušky. Pochopitelně do toho musím zakomponovat rodinu a práci. Začátkem září, po zvládnutí závěrečné práce nadešel den „D“, tedy zkouška. Dopoledne psychologie, pedagogika, dějiny tělovýchovných zařízení atd. dopadly mezi 1-2. Sice si s hnědým pásem připadám mezi veličinami českého karate jako „chudý příbuzný“, ale všichni ke mně přistupují jako rovní s rovným, pomáhají a velkým zážitkem byly pro mě diskuse s mistrem Fojtíkem, jehož znalosti zvláště dějin bojových umění a o zbraních jsou nevyčerpatelné. Jeho vyprávění je prostě koncertem. V druhé části zkoušek ve smyslu praxe vedení tréninku jsem dostal 1-, za to, že jsem cvičenci dal kliky za

ale protože mi nedal na výběr jinou alternativu, asi u své metody zůstanu. Ústní obhajoba práce dopadla dobře a jsem trenérem 2. třídy. Zkoušky na STV Dan se nekonaly, prý je ještě čas. Díky laxnímu vedení ztrácíme tělocvičnu na Jarově a není kde cvičit. Sugi chce trénovat rozšířené „áčko“ na tři trenéry, zdá se to jako nesmysl, ale Sugi kompromis nezná. S určitým zklamáním se raději vracím zpátky

před dojo ve Stodůlkách a prakticky začínám znova. Sám pracuji na sobě po různých tělocvičnách pod různými trenéry a zkouším ze sebe dostat i určité osobní zklamání ze začátku roku. Opět vyhlásování nejlepších, já jako trenér, závodník Váňa, žena Ojuna, dorostenka Iva. Východočeský pohár pouze ve dvou a nejúspěšnější družstvo. Ivča v ženách skvělé 3. místo, já kata 3. místo a 3. místo v kumite do 65. kg. Karate pro mě zase dostává patřičný náboj, včetně přípravy na exhibice sebeobran. Na poháru VŘSR Ivča nemocná a tím velká ztráta pro US, já v prvním kole porážím mistra z Polska a dál, až mám postup do finále z prvního místa. Ale ty moje finále! Nervozita jak hrom, ale i nakonec páté místo skvělé na mezinárodní soutěži. Jsem rád, že jsem skončil nejlepší z US a Sugiho „áčko“ vyšlo naprázdno... Rekapitulace tohoto roku (1987) je velmi těžká. Krásné zážitky se střídaly se zklamáním, chvíle vrcholu střídaly pocity mar-nosti. Rozhodující ale byla chuť bojovat a nic nevzdávat. Probojoval jsem se na MČR, televize, 2. třída trenérská a rozhodcovská, zkušební komisař a trenér svých úspěšných žáků. Na odvrácené straně jsem ztratil své „běčko“, s kterými jsem strávil hodiny, dny a měsíce, odešli kamarádi, a pošramocená víra v práci našeho vedení. Ale život je jak lochne-ska. Opět pozvání do Zaglebianky v PLR na soutěž o hornický kahan. Díky našemu vedení se oficiálně pro nás tato soutěž nekoná. Nakonec přes určité tahanice Já, Vašek Port a Ivča vyrazíme s údajným „Výběrem Prahy“, ale spíše TJ Bohnice. Opět skvělé přivítání,

ale naši kamarádi prakticky nepochopili, nebo nechtěli pochopit, že šéfem výpravy nejsem já, ale Pepa Zvěřina a tak všechno přes protesty domlouvali se mnou a Portá-kem. Jistě že z toho bylo v české výpravě mračenín, zvláště když pro rozcvičení před soutěží byli všichni namačkáni v hale a já s Ivčou jsme dostali speciální salonek. V kata sice finále, ale opět pouze bramborová medaile a tak náladu spravila exhibice s Ivčou, která měla takový ohlas, že to vypadalo že závodníci byli vedlejší a my rozdávali autogramy divákům na plakáty, jako nějaké filmové hvězdy. Ani závěrečná párty nezlepšila nějak přehnaně optimální vztahy v naší rozdělené výpravě, když pověstný poslední hřebíček zasadilo vedení polského klubu, které na čestné místo u stolu k sobě pozvalo pouze náš tři a hodnotná diskuse mocně podporovaná Barack pálenkou pokračovala do pozdních nočních hodin a skončila až při samotném nástupu do vlaku. Skvělý zážitek, a pokud se říká konec dobrý, všechno dobré, pak i tento rok byl tedy super. Rok 1988 začal pro mě přímo famózně a byl jsem zvolen nejlepším sportovcem 1987 a to je další ze splněných mých snů. Trošku se odrazila naše rozepře se Sugim v dalším vyhlásování a odnesla to Iva, která trénovala u mě a ne v jeho skupině a i přes to že byla nejúspěšnější, vyhlášená byla Andy, ale tak to prostě chodí. Opět nabíhá kolotoč, příprava začátečníků na zkoušky, příprava zimního soustředění. V březnu jsem na výroční schůzi US jsem oceněn titulem vzorný sportovec jednoty a ještě i dárkový balík byl k tomu. Takže spokojenost a i když jsem se zbavil speciálního kurzu sebeobran, mohli by se další kapitoly nazývat: „Jak mě karate pohltilo celého“. Zimní soustředění ve Skalné pod vedením silné dvojky Kesl -Port jako vždy na vysoké úrovni, novou partu která se kolem mě vytvořila naprosto perfektní a ubytovací i stravovací ansábl byl z nás jako karatistů, které viděli poprvé v životě, nadšeni, a nešetřili superlativy jak na tréninkovou disciplínu tak na chování. To byl můj i hlavní důvod, proč jsme bez újmy na zdraví přežili i místní diskotéku, kde děvčata k ne-li-bosti místních borců preferovali ty tajemné bojovníky z „Velkého města“.

špatnou disciplínu. Následně jsem se nedo-hodnul se zkušební komisařem P. Králem, který tvrdil, že fyzické tresty jsou nesprávné,

PIŠETE NÁM O TOM, PROČ MLÁDÍ VYVÁDÍ

Z vašich dopisů, které reagují na náš seriál o chování mládeže. Proč mládež vyvádí, jsme před čtrnácti dny vybral příspěvek J. Frachovského, v němž poukával na vlnu mládeže jako sportu pro mládež. Netušil jsem, jakou vlnu nespokojenosti vyvolá, zároveň si však uvědomil, a jakou pozornost si získáte celý seriál a jak citlivě reagujete i na některé články ovlivněné k tomu problému.

Závěrečný dopis o smyslu a významu karate nám napsal jeden z našich poslů, i s pozvánkou na trénink Karate v tělocvičnové jednotě Uhelohorské Karate Karatistů. Napsal nám mládežník Jan KRASL, redaktor Omluvice. „Jsem hříšník přehnaný“, napsal nám „mezi národními, vandaly a huláckými uličníky není jediný karatista. Pokud se zde vyskytne člověk, který odpovídá v náboji (to se samozřejmě může stát a stane se to i v ostatních sportech, že takový člověk zjistí, že nemá fyzické ani morální před-

Působit osob

pokladu, nemůžu z karate odolat, ale odolat ne. Takový člověk by svojí agresivitou vy-bí, měl by být pojmán karate vlnou smut. Ka-rate je krásný sport (jistěže se na něj učím slovo sport – jedná se totiž o bojo-vé umění), při kterém se uči sebeovládání, ducha, jednání k druhému, rovné a přímé jednání, skromné vystupování. Vlastnosti, které J. Krasl spojil s ka-rate, jsou také společností považovány za cenné. Zbytečná agrese, nadváha a vandali-ství, tedy toho, co nás na chování mláde-že mládeže lidí mrzí nejvíce.

Jan KRASL, redaktor Omluvice